

Szerkesztőség és kiadóhivatal:  
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,  
I. em. hátul az udvarban,  
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt  
10—12 óra között,  
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,  
hol minden délután találhatók.  
A lap szellemi részét illető min-  
den közlemény, valamint  
az előfizetési pénzek és hirdetések  
bérmentesen ide küldendők.  
Géziratok vissza nem adódnak.

# BRASSÓ

**ELŐFIZETÉSI ÁR**  
helyben házhoz hordva, v. vidékre  
postán küldve:  
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr  
negyedévre 1 frt 80 kr.  
Külföldre egész évre 20 frank.

**HIRDETÉSEK DÍJA:**  
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor  
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-  
téseknek kedvezmény.  
Minden egyes hirdetés bérlegdíja 30 kr.  
Nyílt-tér sora 10 kr.  
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

103. szám.

Brassó, Kedd, szeptember 7-én.

II. évfolyam 1886.

## Kolozsvár — Brassó.

Erdély két legtekintélyesebb városa Kolozsvár és Brassó. Amaz kulturális tekintetben viszi a vezérszerepet az erdélyi részekben, újból magához ragadta e szűkebb hazarészben a haegemomiát, mint volt az unió előtt, hogy legyen vezetője az erdélyi részek városainak és közönségének; emez hétszázados multjára támaszkodva kimagaslik, mint e hazarész gyártelepe.

A mi Kolozsvár a kulturának, az Brassó az iparnak és kereskedelemnek. Amaz terjeszti a kulturát nyugotról keletre; mintegy gyupontból sugárzanak ki a tudományok sugarai; emez keletről nyugotra viszi az ország belseje felé a kultura termékeit, az ipart.

Kolozsvár missiója újabb keletű. Igaz, hogy vezérlő szerepet vitt már az erdélyi fejlődések korában; hogy fővárosi nymbust kölcsönzött neki az erdélyi országgyűlés, emelte fényét és tekintélyét az arisztokraczia, melynek Kolozsvár volt székhelye. Az erdélyi arisztokracziának pedig sokkal nagyobbak az érdemei az anyaországáinál. Ezek államfenntartó elemet képeztek 1848-ig. Az erdélyi részek magyar elemének fenntartása, Erdély csillagának alá nem hanyatlása az erdélyi arisztokraczia elvitathatatlan érdeme. Bethlen, Kemény, Apor Bánffy. Jósikák mindmegannyi a magyar nemzet élettörzséhez kötve. A mi dicső, nagy történet, e családok nevéhez fűzők.

Az újabb keletű missió dacára Kolozsvár összehasonlíthatatlanul többet tett a maga irányában, mint a hétszázados multu Brassó.

Amaz gyűjtőpontja volt mindenkor az életképes, életrevaló, előretörő elemeknek; amaz életet lehelt ki magából s védőszárnyai alatt fejlődött a magyar társadalom; amannak törhetetlen hűsége s ragaszkodása mellett a magyar hazához emelkedett egy hajdan elnémetesedett városból egy tiszta magyar város, mely ma újból központja Erdély magyar társadalmának; mely központja Erdély mindenemű közügyeinek.

Emez gazdag német város, melynek hétszáz év óta ama gyönyörű missiója lett volna hozzájárulni az állam anyagi gyarapodásához azaz a míg hozzájuk a kulturát nyugotról kelet felé egész hozzánk, az alatt vigyük be innen, az ország legkeletibb pontjától az ipart nyugot felé.

Kolozsvár teljesítette missióját. Érezzük, tapasztaljuk ezt most is. Amde Brassó? . . . Évszázadokig elzárkózott, nem közeledett senkihez s nem engedett közeledni senkit. Német eleme birt kulturával s iparral. Csakhogy ennek hasznát rajta kívül senki sem vette. A közlekenység nem volt soha tulajdonsága a szászságnak. De igen a féltékenység. Félték az életrevaló magyar elemtől, hogy eltanulnak tőlük valamit. S így a helyett, hogy befelé hatoltak volna az ország szíve felé, meghonosították volna itthon a honi ipart. terjeszkedtek kifelé — a mi melesleg megjegyezve anyagilag igen háladatos volt rájuk nézve, — ép oly mértékben hidegtültek el az anyaország, saját hazájok, Magyarország és annak népe iránt, melylyel úgy szólván, semmiféle összeköttetésben és érintkezésben nem állottak.

Igy fejlődött ezen közönyösség évszázad-ról-évszázadra, úgy hogy mikor a magyar állam és társadalom nemzeti öntudatra ébredt, a mikor tudatára, jött annak, hogy ezen államra reá kell, hogy tüsse saját nemzeti bélyegét: akkor a közöny gyűlöletté, ellenszenvvé nőtte ki magát.

Egyik fél sem érezte az egymásra utalást. Pedig hát egymásra volnánk s lettünk volna mindég utalva. A kölcsönösség elvén fejleszthettük volna mindkettőnk érdekeit, lehettünk volna jó testvérek, bár nyelvben, vallásban és szokásban különbözünk.

Senki sem tagadhatja, hogy bennünk mindég meg volt ez iránt a hajlam. De nem volt szász testvéreinkben. Ok materialisták voltak ősidőktől kezdve. Termékeiknek kitűnő piacot találtak Romániában s általában a keleten s így nem érezték szükségét a közeledésnek s szövetkezésnek.

Amde ők nem vették észre, hogy teljesen kiszolgáltatták magokat egy idegen államnak, melynek érdekei nem lehetnek azonosak az ő érdekeikkel. Nem vették észre, hogy önmagukkal helyezték el fejük fölé Damokles kardját, mely minden perczen alácsaphat s tönkre teheti őket.

Hétszáz évig nem történt ez. Amde a nyolcadik században igen. Az a Damokleskard, melyet ők magok kötöttek oda, ugyanaz sujtotta őket. S nekik végre, hétszáz év után be kellett látniok, hogy az az irány, melyet eddig követtek, rossz, kárhóztos. Hétszáz év

után végre felismerték missziójukat s elborzadva vették észre, hogy ők ép úgy jártak, mint a rossz hadvezér, a ki egy fontos pozíciót könnyelműen az ellenség kezére juttatott, hogy azt majdan újból visszahódítsa.

És itt sajátságos tünemény tárul elénk. A vár visszahódítására ép a szándékosan el ejtett vár lakossága nyújt segédkezet. Első sorban Kolozsvár, mely ujabban ez irányban egész új missziót teljesít. Közvetíti a nyugotot a kelettel, a magyar fogyasztót a szász termelővel. — Kolozsvár eljött a mi kiállításunkra, a brassói kereskedelmi és iparegylet viszonzta ezt és utána Zay Adolf orsz. képviselő vezetése mellett egy második, szűkebb körű kisebb társaság.

Az érintkezési pont megvan. Ez irányban Sigmond Dezső, Kolozsvár város országgy. képviselője találta azt meg. Az ő hervadhatatlan érdeme, hogy össze tudta hozni a tüzet és vizet, hogy ez oltsa amaszt s a pusztítás helyébe a közös jólét lépjen.

Ő adott alkalmat a brassóiaknak, viszonozni a szivességet, rokonszenvet. Ő adott alkalmat Zay Adolf urnak is, nyíltan beismerni, hogy mégis csak ők hibáztak eddig. A mily mértékben adózunk mi s az egész magyarság elismeréssel Sigmond Dezső iránt, a miért ezen közeledést és érintkezést oly gyorsan tudta létesíteni: ép oly mértékben fejezzük ki elismerésünket Zay Adolfnak, a miért nyíltan, kendorozetlenül beismerte a hibát s kijelentette, hogy a közeledés szükségét ő és a szász nép szintén érzik.

Legyen e találkozás kezdete az egymáshoz való őszinte közeledésnek. Legyen ennek apostola Sigmond Dezső az egyik oldalon és Zay Adolf a másik oldalon. S akkor mindketten igaz érdemeket babérokat szereztek maguknak.

A legelső: ismerjük meg egymást. Ha a szász nép minket megismert, bizonyára szeretettel fog ragaszkodni hozzánk s örökre feledve lesz a hétszázados félreértés. Legyen a kenyérkérdés ennek közvetítője. Zay Adolf erre az alkotásra hivatva volna állásánál s a szász népre való befolyásánál fogva; tegye meg s a nemzet osztatlan elismerését fogja maga után venni. Sigmond Dezső már azzal is kiérdemelte, hogy összeköttetésbe hozta Kolozsvárt Brassóval.

## A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

### Medvés czigány dala.

II.

Sárga rózsa, vad mohár!  
Csalfa lettél bátya már:  
Száradjon el a kedved.  
Hogy miért nem hallgattál meg.  
Verd meg Isten esővel,  
Sűrű zápor-esővel;  
Azt hittem, hogy megfogtam,  
De itt hagyott csufosan.  
Verje meg a hideg szél,  
Az az asszony beh kevély;  
Felette szép s nem barna,  
Kár, hogy olyan ostoba.  
Fehér káposzta levél!  
Az nem baj, hogyha kevély;  
De nagy henye s paraszt is,  
Az nem baj, hogyha hamis.  
Fehér káposzta levél!  
Huzd lassabban jó testvér;  
Nem tehetem; Demeter  
Hátam megett smajd megver.

## A szegénység átka.

— Regény. —

Irta: Brankovics György.

(Folytatás.)

(17) Kiszaladt az utcára s a Sáros fürdő mögött lélekszakadva futott föl a Gellérthegyre, s épen akkor ért a kopaszon lecsüggő sziklához, a midőn Bolgár Kálmán az üregszáján lévő követ mozgásba hozta.

Gruber bácsinak csak kettő között lehetett választani. Vagy bevárja, míg az üldözött kibújik az üvegből vagy nem várja be. Első esetben alkalmasint birkozásra kerül közte s a hires főhadnagy között a dolog s az nem épen kecses; a második esetben ránehezedik a köre és sipol addig a míg segítség nem érkezik, s ez kényelmesebb is, és biztosabb is.

Egy lökés hiányzott csak még s az üreg szája szabad! E lökést azonban nem engedte végrehajtani Gruber bácsi. Testének egész súlyával ránehezedett a köre s irgalmatlanul fujta a sipját.

A zsandár-hadnagy távesővet csinált az udvaron a két kezéből s úgy értekezett az udvarra lekivánczozó sziklatetején hasaló kémme.

A felvilágosításhoz nem sok erő kellett!

A zsandár-hadnagy visszatért a szobába két zsandárt Gruber bácsihoz küldött, s azután mit se törődve a kamara közepén térdelő s imádkozó nővel, a sziklatömeg tetejéhez emelte a káros gvertyatartót s harsány hangon kiálta a sziklába:

— Bolgár főhadnagy, ön a császár nevében foglyom. Jöjjön le, mert különben lövötek!

— Bolgár főhadnagy! — ordítá a szikla tetején az ismét mozgó követ még az állával is szorítva Gruber — ön a császár nevében fogoly! Ereszkedjék vissza lakásába, mert itt lelövelik!

Szegény Bolgár Kálmán! Lent is lönek, fent is lönek s a középut? . .

Lent többen vannak, fent azonban, úgy látszik, csak egy emberrel lesz dolga a hang után itélve, ez az egyén inkább félénk, mint vakmerő. Tehát előre.

Összeszedte minden erejét, neki támasztotta lábait a létrának, hátát a sziklafalnak és egy óriás lökést adott az üreg száját elfedő kőnek.

Gruber bácsi lefordult a köről s mielőtt feltápaszkodhatott volna, Bolgár Kálmán kiemelkedett az üregből s futásnak eredt.

Alig szaladt azonban néhány lépést, a háta mögött eldördült egy lövés s a következő perczen jobblába felmondta a szolgálatot.

A Gruber bácsi segítségére küldött zsandárok golyója talált s a szegény honvéd főhadnagy foglyul esett. A lövést meghallotta a kamarában térdelő nő is, s egy éles sikolylyal ájultan terült el a földön.

A zsandár főhadnagyban annyi becsület sem volt, hogy felmelve volna a nyirkos talajt az ágyra fektette volna.

## A bolgár államesiny.

Berlin, szept. 3. A bolgár ügy legújabb fordulata itt fájdalmas benyomást tesz. Már ma alig vonja valaki kétségbe a fejedelem leköszönését. A „National-Zeitung» azzal vigasztalja őt, hogy fényesen vonul vissza, mint oly fejedelem, a ki méltóságát önkénytelenséggel még nem tett tönkre a gigási sors egy az egész világ részvételétől hordozott hőst. — Ellenben a „Post» ujjong örömeiben a fölött, hogy az események igazat adnak neki és hogy ellenei ennyire nevetségessé váltak. Bizonyos, hogy Németországnak a fejedelem érdekében való beavatkozása megindította volna a nagy háborút.

London, szept. 4. Valamennyi reggeli lap a császár és a bolgár fejedelem közt váltott táviratokkal foglalkozik. Általános a vélemény, hogy a fejedelem leköszönése csaknek elkerülhetetlen.

Szófia, szept. 4. Sándor fejedelem tegnap éjjel táviratot kapott Bismarck hercegtől, melyben a kanczellár azt tanácsolja, hogy álljon el az összeesküvők megbüntetésétől. A császár távirata tegnap délelőtt lett ismeretes. A fejedelem még nem határozott, de ha visszalépne, a rend megzavarásától lehetne tartani. A tiszték a visszalépés ellen tiltakoznak.

Szófia, szept. 4. A Sándor fejedelem és a császár között folyt sürgönyváltás ma jutott itt nyilvánosságra; a császár válasza igen mély behatást tett. Még a fejedelem hívei is azt hiszik, hogy le kell köszönnie, mihelyt a rend és nyugalom az országban helyreállott.

Filippopolisz, szept. 4. A fejedelem elutazása előtt így nyilatkozott jövődől politikájáról: Oroszországtól kaptam a bolgár koronát és minden lehető el fogok követni, hogy a császár rokonszenvét megnyerjem és vele a jó viszonyt helyreállítsam.

Szófia, szept. 4. A helyzet a legválságosabb. Oroszország magatartása kínos benyomást gyakorolt. Holnap minisztertanács tartatik, mely már a fejedelem legközelebb várható lemondásával foglalkozik.

A lázadó tiszték Macedóniába menekültek. A bolgár összeesküvők fölött a fejedelem óhajára rendes bíróság fog itélni.

A magyar mágnások látogatást tettek a fejedelemnél, a ki meleg szavakkal köszönte meg a nem magyar nemzet rokonszenvének kifejezését.

Szófia, szept. 4. Sándor fejedelem tegnap délelőtt, fél tizenkét órakor nagy lelkesedés között bevonult. A város föl volt lobogóva. A székesgyházban a metropolita Tedeumot mondott. A fejedelem fogadta a tisztelgők hódolatát és a diplomáciai testületet.

Páris, szept. 4. Mint a Havas-ügynökségnek Filippopolból jelentik, az ottani lakosság meglehetősen hidegen fogadta volna a fejedelemet. Midőn a fejedelem Filippopolba utazott, egy helyen állítólag gerendák voltak a vasúti vágányokra fektetve, melyeket a mozdonyvezető még elég jókor vett észre, hogy megállíthatta az ulvari vonatot s így megmentette azt a kisiklástól.

Szófia, szept. 4. A lázadó ezred Radomirnál megadta magát. Eddig még egyetlen lázadót se vették ki. Gról Zichy visszatért Magyarországra.

Konstantinápoly, szept. 4. Az exarcha követeli, hogy Klement metropolita az ő ítélszéke elé állíttassék.

Felsietett a Gellérthegyre és sorsára hagyta — a szegény ájult nőt.

A zsandárok eltávoztása után a kíváncsi szomszédnők élesztették föl Bolgárnét, a ki magához térve mindenkitől csak azt kérdezte:

Agyonlőtték?

Nem lőtték agyon. A golyó épen a térdhajlás alá furódott, de nemesebb részeket nem érintett.

A zsandárok bekötözték úgy, a hogy a vérző sebet, bilincset tettek a kezére s a saját lábán kényszerítették lejönni a hegyről.

És azután?

Az új épületben székelő hadbíró gondoskodott róla hogy tíz évig Olmütz várában gondolkozzék a — magas szabadságról.

Hogy a férj nélkül maradt nő miként tartja fenn magát és gyermekét egy évtizeden át: ahhoz a hadbírónak semmi köze.

A hosszú börtönbüntetésnek úgy is „vesszen ki a faj» a célja.

Csak hogy a zsarnokok és a szolgálkai rendesen? ezéfen túl lőnek, csak hogy a magyar faj, dacára szaporatlanságának évszázadokon át folytatott harcainak dacára az irtó politikának, kiirthatatlan.

Bolgár Kálmáné is csak addig volt magával tehetetlen, a mig férje sorsáról biztos tudomással nem birt. — Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetem

## Első székely vasut.

Ugron Gábor orsz. képviselő, a ki rendkívüli buzgalommal munkálkodik az első székely vasut létrehozásán, következő beadványt intézte Háromszék megye törvényhatóságához:

Tisztelt törvényhatósági közgyűlés!

Udvarhely és Csik megye már szövetkeztek, hogy saját területükön a Székely vasutat testvéri egyetértésben kiépítsék. Igénytelen személyem által kéri fel Háromszék megyét, hogy legyen a harmadik testvér, a ki jobbát nyujta az első székely alkotás keresztülviteléhez.

Ajánlatomat a következőkben terjesztem elő:

1. A Héjasfalva-Udvarhely-Zetelakai vonal Csik megyében éjszakra Gyergyó Ditróban végződik, délre Csikszeredán át Bükszádnál lépne Háromszék megye területére és az Oltot követné Seps-Szentgyörgyig, hol átlépve Kilyén-Szotyor-Kökös mellett haladva, Prázmárnak elhajolva, Brassó állomásba szakadna. Seps-Szentgyörgyről pedig szárnyvonal vezetné Kézdi-Vásárhelyre.

2. Ezen helyi érdekű vasutat Háromszék megye területén én, illetőleg általam a három székely megyében alakítandó részvénytársaság kiépítteti, ha Háromszék megye törvényhatósága, városai, községei, egyesei átvesszenek 600,000 frt. értékű törzsrészvényt; mely összegben nem foglaltatik a postaváltság, az állami hozzájárulás.

3. Az igazgató tanácsban a 3 megye egyenlő helylyel és szavazattal lesz képviselve, minden megye területén azon megye gyermeke fog a kisajátítási biztossággal megbízatni, az építés anyagai is lehetőségig az építési terület közeléből fognak beszereztetni, az ellenőrzés is a megyei igazgató tanácsos által fog eszközöztetni.

4. Előmunkálati költségek fedezésére az építési mérnöki iroda részére szükséges, hogy Háromszék megye 10,000 ft. nak havanként a munka előhaladásához képest leendő kiutalványozására az alispánt felhatalmazza. A jövő év tavaszára elkészülnének a tervek és ősszel az építés kezdetét vehetné a Brassó-Seps-Szt.-György-Kézdi-Vásárhelyi részleten, mi egy év alatt be is fejezhető, azonban a Seps-Szentgyörgy-Bükszádi rész építése később és egyidejűleg lenne a Csikszereda-Tusnádi részszel foganatba veendő.

5. Az állami hozzájárulásról már nem én, hanem a részvénytársaság fog intézkedni, melynek a 3 megye képezi tulnyomó részét is azt vagy a megyei hozzájárulások csökkentésére, vagy a hálózat folytatására fordíthatja.

6. A 3 megye egyesülése által elérhető előnyök következők:

a). A 300 kilométer hosszú vonalra olcsóbb feltételek mellett kapható építési vállalkozó.

b). 4—5 millió elsőbbségi részvény átvételére előnyösebb árfolyamon nyerhető még egy nagy bankház.

c). Az államvasutakkal az üzletbevétel iránt kötendő szerződésnél a részvénytársulat a 45% helyett elérheti a bruttó bevétel 50%-kát, mint a társulatnak kifizetendő jövedelmet.

d). A vonalhálózat kiterjedtsége külön üzletvezetőség, javítóműhely, felállítását vonja maga után, miért is az államvasutakkal kötendő üzleti szerződésnél feltétlenül állítandó fel, hogy üzletvezetőség és vonatindítás Seps-Szentgyörgyön, a részvénytársulati

Alig hangzott el azonban az ítélet, rögtön visszanyerte az erélyét és erkölcsi érzetét. Tűt és tollat ragadott a kezébe. Nappal varrt, éjjel az ügyvédnek másolt s mennél jobban közeledett férjének a szabaddulási órája, annál serényebben dolgozott.

Milyen öröme lesz Kálmánnak, ha haza jön s ha látja hogy gyermeke szép, testileg ép, lelkileg tiszta és jól nevelt. Hát ha még kezébe adja azt a takarékpénztári könyvecskét!

Azt a takarékpénztári könyvecskét nem láthatta Kálmán soha!

A jó anya, az áldott feleség idegei nélkül számított. Ezek ugyanis nyolcz évi szakadatlan munka után fölmondották a szolgálatot.

Bolgár Kálmáné kórügyba került s a megtakarított filléreket elnyelte e hosszú betegség.

A természet legyűrte ugyan a bajt — de nem üzte el a terhes gondokat s ezek veszedelmesebb gyilkosok a lázadóknál, mert először a lelket ölik meg s a lélek maga után rántja a testet.

Szerencse, hogy ahol — legnagyobb a keresztt ott legközelebb — az Isten.

Az olmutzi rab felesége lemondott már arról a szerencséről, hogy a mindennapi kenyeret megehesse, lemondott arról a reményről is, hogy férjét még viszontláthassa és a szerencse már ott mosolygott közelében és a férj már utban volt hazafelé.

igazgatóság Csikszeredában, a javító műhely Székely-Udvarhelyen szerveztessék.

e). Egységes kezelés és társulat mellett elkerülhető lesz a kocsik változása és az átszállás, az egész hálózaton egységes lesz a tarifa tételeknek mérséklése némely tömeges székely árucikkra nézve hosszú vonalra lesz elérhető.

f). A vonalhálózatának folytatása, Romániával leendő csatlakozás a majdan Románia által is elfogadandó egy, vagy több ponton biztosítva lesz, mert a 4 vármegye által lekötött közmunka alapok felszabadulása után azon alapok egyesített erői és a vasutársaság anyagi ereje és hitele az anyagi eszközöket könnyen előteremtheti; vagyis kiépítés után sem lesz a Székelyvasut gazdátlan részvénytársaság, hanem a 3 vármegye fogja érdekei kiszolgálása fejében gondját viselni.

g). A 3 Székely megye szövetkezésével eleje van véve annak, ha a részvénytársulat kebelében idegen befolyás és érdekek kerüljenek tulsulyra és a Székelyvasutat azok dominálják.

A 3 székely megye egyesülését be kell tetőznie Brassó megye csatlakozásának, a mely megyének kicsiny a vonalszakasza, de nagy az érdeke, mely megyét hozzájárulása arányában az igazgatásban hely és jog megilleti. Hozzájárulása iránt nem kételkedünk, mivel igazságérzete nem engedheti meg, hogy más megyék áldozatkészsége által jusson előnyökhöz, és hogy az áldozatkészségben bárki által is megszegyentessék.

Kérem ezek alapján Háromszék megye közönségét határozatilag kimondani, hogy Udvarhely és Csik megyékkel szövetkezik a Székelyvasutnak Bükszádtól leendő folytatása céljából és e végre kész 600,000 frt. törzsrészvényt aláírni és átvenni. Reményem, hogy e kérésemet figyelemre méltatva, kiépül a Székelyeknek, Székelyek által a Székely vasut és örökre a Székelyeké is marad, hirdelve a Székely áldozatkészségét és életrevalóságát.

Kiváló tisztelettel maradok. A t. törvényhatósági közgyűlésnek.

Seps-Szentgyörgyön, 1886. szeptember 2.

Ugron Gábor,  
előmunkálati engedményes.

## Ipar-tanügy.

Daczára azon országos mozgalomnak, mely azért indult meg, hogy Magyarországon versenyképes ipart teremtsen, sajnálattal kell tapasztalnunk, hogy a magyarság az iparos pályától idegenkedik. Különösen az intelligens elemet alig-alig lehet kapacitálni, hogy gyermekeit iparos pályára adja. Pedig az iparos pályától való idegenkedésnek épen semmi alapja nincs.

A társadalomban egy iparos ép oly előkelő állást foglalhat el, mint akár egy bíró vagy egy katona, ha kellő műveltséggel is bír. A művelt társadalom csakis az olyan iparost mellőzi, a ki értelmi fokánál fogva nem abba való. Csaknem naponta olvashatunk eseteket arra, hogy egy gróf- vagy bárónő gyároshoz vagy nagyiparoshoz ment férjhez, mi világos bizonyíték annak, hogy a legmagasabb társadalmi osztályokban is van helye egy intelligens iparosnak. A magyarság s különösen a székelység nem kellene, hogy idegenkedjék az iparos pályától. Tudjuk, hogy igen sok hivatott tehetség születik az iparos pályára a székelyek között. — A földek már nagyon fel vannak osztolva. A földmívelés csak keveseknek nyujthat a Székely földön megélhetést. A szülők tudva ezt, neveltik gyermekeiket gyakran tehetségeiktől egészen elütő pályára. Képeztetnek belőlük gyakran 4—500 frt. fizetéses tanítókat, 5—600 forint fizetésű hivatalnokokat, kik alig tudnak fizetésükből megélni, s nem lehet még csak reményük is, hogy valaha független önálló emberek legyenek.

A szülők, kik gyermekeiket ilyen pályára neveltetik, gyakran nem kovácsai gyermekeik szerencséjének.

Nem akarjuk azt ajánlani, hogy minden gyermekből iparost neveljenek, de bátran mondhatjuk, hogy olyan gyermekeiket, kikben csak egy kis szikráját látják a tehetségnek az ipar iránt, ha nem adják tisztességes iparos pályára, vétkeznek vele.

Faipari pályákra, hogy kiképezhessék gyermekeiket, meg van az alkalom az állami középiskoláknál. Nem lehet jobb helye Erdélyben egy ilyen ipariskolának, mint Brassóban, ezen nagyrészt iparos városban.

Ezen középiskolában a tanulók nem tanulnak olyan dolgokat, melyeknek az iparos nem veszi semmi hasznát, hanem ellenkezőleg csak azt tanulják, mire mint iparosoknak szükségük lesz, minek az életben hasznát veszik. Minden nap délután 2—6 óráig a műhelyben dolgoznak. Délelőtt 8—12 óráig pedig tanulnak rajzolni, tanulnak számtant, könyvvézetést tanulják az ügyiratokat, szerződéseket, nyugták stb. készítését, továbbá megismerkednek a gépek szerkeze-

teivel és tulajdonságaikkal. Tehát mind az, a mit tanulnak, nem felesleges, hanem szükséges és elég arra, hogy az intézetből kilépve, intelligens, versenyképes, jó iparosok legyenek.

Az intézetben a tanfolyam három év. Hogy felvehető legyen a tanuló, szükséges, hogy a polgári iskola, gymnasium vagy felső népiskola 4 osztályát végezte legyen, vagy azon osztályok tantárgyaiból felvételi vizsgálatot álljon ki.

Olyan iparos-segédek is felvétetnek, kik az alsó-fokú ipariskola 3 osztályát elvégezték, vagy azon osztályok tantárgyaiból felvételi vizsgálatot állanak ki. Tekintettel arra, hogy az intézet tanulói a szakrajzolásban, géptanban, számtan- és nyelvtanban is magasabb kiképzetést nyernek és megismerkednek a mesterség elméleti és gyakorlati oldalaival, törekvő iparos-segédeknek is kitűnő továbbképző iskolája ezen intézet. Vidéki tanulók az intézetben tisztességes lakást nyernek ágynémú kivételével, s ugyanott ebédet is kaphatnak havi 4—5 frtért. Sőt teljesen szegény szülők gyermekei számára a lehetőség ki fog eszközöltetni, hogy még annyi se legyen szükség.

Az intézetbe be lehet iratkozni e hó 15-éig.

### Titkári jelentés

az „Erdélyi magyar köznevelődési egyesület” 1886. aug. 29-iki rendes közgyűlésén.

(Folytatás.)

Minden hó 12-én az ország minden vidékéről sereglenek föl a választmányi és alapító tagok s a városház közgyűlési terme olykor megint kis erdélyi országgyűlés emléket ébreszti föl. Országgyűlés emléket, melyben a vita néha erdélyi szenvedélyességgel, de mindig erdélyi békülékenységgel foly, találkozási egymással másként mindenütt repuláló politikai ellenfelek, a társadalmi hivatások, a meggyőződés mindig szent, de olykor csodálatosan elűtő nyilatkozásai. Nincs egyetlen választmányi tag, ki lakott legyen bár Budapesten, e zsúfolt rész ne vett volna, a legtöbb tag majdnem minden gyűlésen. Elöl jár elnökünk, ki két megyéje gondjai dacára egyetlen egyszer sem hiányzik, ily formán rendkívüli ülés tartása egyszer sem válik szükségessé, hanem igen is kiterjednek gyűléseink, ha kell, két álló napra is, mint ez a munkaprogram tárgyalásakor s megállapításakor történt. A vidéki tagtársak és alapítók itt ülnek, utaznak, költenek, napidij, az egyesület legkisebb megterhelése nélkül. (Itt következik a választmány névsora.)

A jegyzőkönyvek tanúsága szerint 300 önállóbb nagyszabású eszme fölött történt határozathozatal, nem számítva végtelen sorát az apróbb választmányi intézkedéseknek, melyek seregével foglaltatnak collective a fenti szám alatt s melyekről némi fogalmat adhat az a körülmény, hogy levéltárunkból 1500 drb. elvi jelentőségű ügydarabot mutathatunk föl, a midőn költség és erőkimelés tekintetéből csak a legeslegfontosabb darabokat iktattuk külön, egy-egy gyűjtő pont alatt százai menven ki a kiadványoknak, melyek túlhaladtak az idén a 15,000-ik folyószámon, holott a helyi írásbeli érintkezések — a dolog természete szerint a legnagyobb contingens, — ezen felül postaközvetítésen kívül történtek.

A választmány legfontosabb intézkedései egyszer chronologikus sorrendben véve itt következnek. Az első gyűlés 1885. szeptember 1-én első kötelességének tartja bizottság kiküldését pénztárkezelési szabályzat kidolgozására, bizottság kiküldését ügyszabályzat elkészítésére, s bizottság kiküldését adminisztratív költségvetés egybeállítására végett. Ez üléstől küldetnek ki képviselőink a Budapesten tartott köznevelődési kongresszusra.

Szeptember 12-én egy órai megszakítással reggeltől estig tartott gyűlésben tárgyalatik az elkészült pénztárkezelési szabályzat, mely elfogadva lesz; a választmánytól kapott indemnityhez képest megállapodás történt a pénztárnok személyére nézve. Megállapítjuk a költségvetést. Október 12-én pénztár és számadások átadatnak az új pénztárnoknak; bizottságot küld ki a választmány részletes munkaprogram kidolgozására; megállapítja és elfogadja az ügyrendet; ez üléstörténik az első mozdulás az erdélyi földhitelintézet tárgyában s ugyanakkor mondatik ki a választmányának szakosztályokra oszlása.

Novemberben előkerül a kész munkaprogram, melynek tárgyalása jövő hóra tűzetik, a munkát előbb 100 példányban sokszorosítatván; a választmány szabályozza, körülírja az alapszabályoknak a 25% felhasználására vonatkozó intézkedését. Decemberben intézkedés történik az alapítók oklevele tárgyában s határozunk a fiókok tevékenységének megindulhatása fölött; elhatároztuk, hogy a befektetésekre hivatott tökök egy részével az idő kedvezése s az alkalom kínálkozó volta szerint magyar földhitelintézeti s magyar papírpénzárak kötvények vásároltassanak; a pénztár

megvizsgálására kiküldött bizottság a pénztárt rendben levőnek találja. Január 12-én ismételtén intézkedik a választmány a fiókok által felhasználható jövedelmek természete felől; a köznevelődési újabb kongresszusra vonatkozólag átirás készül; két napi vita után megállapítjuk a munkaprogramot.

Februárban a szakosztályokra oszlás következik átirat megy a székely együlethez és a szilágymegyei Wesselényi Együlethez egyesülés tárgyában; bemutatnak a fiókegyletek 1885. évi zárszámadásai; a pénztárkezelési szabályzat némi módosításon megy át; szabályozzuk az örökös és alapító tagok jogait; a munkaprogram értelmében vett működés sorrendjének megállapítására bizottság megy ki. Márcziusban számos kérvény elintézése közben elvív lesz, hogy a választmány csak intézményeket segíyezhet, egyéneket nem; megindul a tanácskozás egy sorsjáték rendezése tárgyában.

A szakosztályok megindult élénk tevékenységének jele a számos benyújtott javaslat, melyek közül kiemelendő a közgazdasági szakosztály által benyújtott s elfogadott javaslat, hogy az egyesület pénzei, mely kolozsvári pénztárkezelésbe s mily arányban helyeztessenek el; a gyűjtő szakosztály a gyűjtésre vonatkozó számos előterjesztést tesz: a köznevelődési szakosztály 13 ügydarabról tesz véleményes jelentést. A következő hónapban Kossuth levelei kiadása iránt intézkedünk, megtaláljuk a fővárosi sajtó képviselőit ügyünk további támogatása végett; gondoskodás történik a pénztárkezelés ellenőrzéséről s a közgyűlés napját 1886. augusztus 29-ére kitűzzük. A közgazdasági szakosztályt megbíztuk a földhitelintézet kérdésének tanulmányozásával, miről javaslat teendő; a tisztikar utasítva lesz, hogy az árfolyammal nem bíró papíradományozások értékesíthetőségéről betérjesztést tegyen, ehhez képest lévén az illető adományozók tagsági minősége megállapítandó.

A májusi üléstől találjuk meg a királyhágon tuli megyék összes viriliseit s mondjuk ki, hogy az egyesület tagjai névsora kinyomtatandó; a tisztikar az árfolyam nélküli papirokról megteszi részletes jelentését és javaslatát kiutaljuk a legelső segélyt 200 frtban a Brassóban felállítandó óvó számára; a székelyegyesület jobbként nem fogadva el; székely szakosztály alakítása mondatik ki; változás történik a pénztárnok és könyvelő személyében, mi a választmányt a pénztárkezelésben további egyszerűsítések behozatalára készíti. Juniusban bejelentetik, hogy az összes tagnyugtát, — számszerint 12,000 darab. — szétküldtetek, mely jelentéssel kapcsolatban, ok merülven fel reá, a választmány elvei határozatot hoz aláírását megmáskító — hála Isten — elenyésző töredékre nézve. A választmány ez üléstelen jelenti ki, hogy a közgyűlés felhatalmazása nélkül nem érzi magát feljogosítva az egyesület tőkéjének vidéki pénztárkezelésben való elhelyezésére. Ördögkúton óvó felállítása mondatik ki Dr Kormos Béla alapítványából; a Wesselényi egyület szintén nem fogadja el az oda nyújtott jobbot, mire a választmány nem érzi magát továbbra is kötelezve, hogy e megye területén a választmány megalkotásától tartozkodjék. Az erdélyi ipar érdekében a választmány cselekvést lát szükségesnek; a fiókokhoz intézendő s a helyi teendőkre vonatkozó kérdőpontok kidolgozására bizottság megy ki. Szükségesnek bizonyul, hogy meggyenként női választmányok is alakittassanak. Közgyűlési ünneprendező bizottságot állítunk egybe. Juliusban az egyesület pénztárnok és könyvelő nélkül marad, s miután a vállalkozók igényei s kikötései elfogadhatók nem valának, a választmány részletes intézkedéseket tesz a kezelésnek és a nyilvántartásnak az elnökség, illetve a tisztikar által való vezetésére. A munkaprogram a januári gyűlésben tett módosításokhoz képest véglegesen szövegeztetik s a szintén elkészült kérdőpontokkal kapcsolatban fiókonkénti részletes munkaprogramok kidolgozására megküldetik az elnökséghez, továbbá az erdélyi magyar egyházi főhatóságokhoz, kiktől szintén a legelőször bajok megnevezését s ez első segélyre való ajánlásokat kérjük. Közgazdasági szakosztály utasításul kapja, hogy Kárpáti fiók alakítása iránt tervet nyújtson be. Elfogadjuk az erdélyi ipar pártolása tárgyában a nemzethez intézett felhívás szövegét s az iparvédegyeleti eszme felmerülésével kapcsolatban egy ad hoc bizottság megy ki, melynek czélja, hogy a versenyképes magyar s kivált határszéli iparnak megfelelő piaczáról gondoskodjék.

Az irodalmi szakosztály több javaslata közt igen fontos elfogadása annak, hogy az egyesület megirattja az irod. szakosztály által Erdély monografiáját, olcsó füzetes vállalat alakjában az egyesület pénzbeli megterhelése nélkül.

(Folytatása következik.)

### Küküllőmegyék rovata.

— Egy elkészett levél. —

Tisztelt szerkesztő ur!

Vártam ez ideig, gondoltam eleget, hogy hangadó körből lesz valaki, a ki királyunk ő felsége legmagasabb születésnapja alkalmából Keresden gróf Bethlen Gábor kastélyában az idén is, mind minden évben lenni szokott nagy ebédre referálni fog.

Minthogy azonban ez meg nem történt, engedje meg, hogy arról értesítem.

Ugy Kis-, mint Nagy-Küküllőmegyéből, dacára a kedvezőtlen időjárásnak — a meghívott intelligencia — bárha nem is annyian, mint a tavaly, meg lehetős számban volt képviselve (90—100), pohárköszöntések nem hiányoztak. Gróf Bethlen Gábor megyénk szeretve tisztelt főispánja a királyra, Gál Domokos Kis-Küküllőmegye alispánja pedig gróf Bethlen Gábor főispán ur ő méltóságára köszöntött, nagyszerű talpraesett beszédjében a főispáni intézmény nagyszemélyességét jelezvén s utalva gróf Bethlen Gábor érdemeire.

Ebéd után a kertbe vonultunk le, hol az erzsébetvári jól szervezett zenekar mulattatott. A szép kertben, melyre a nemes gróf ur annyit szokott áldozni, az idén is gyönyörködhattunk a valóban jól sikerült diplomáciai ebéd után, 5—6 órakor oszlottunk el; részemről azon óhajjal: hogy a jó Isten gr. Bethlen Gábort, ez érdemekben dús főispánt sokáig éltesse!

Segesvárt, 1886. szeptember 4-én.

... i . . . r.

### Tanügy.

Tudomásul.

A székely-udvarhelyi evang. reform. kollegium előjárósága a nyári hónapokat igénybe vett intézeti építkezés következtében az 1886/7-dik iskolai év megnyitására vonatkozólag idei augusztus 31-ikén tartott ülésében következőleg intézkedett.

1. Beiratási napok szeptember 27—28-dika, hétfő és kedd.

2. Az iskolai év szokott ünnepélyes megnyitása szeptember 29-dikén szerdán délelőtt történik, délután az intézeti bennlakás elrendezése.

3. A tanítás kezdetét veszi szeptember 30-dikán csütörtökön délelőtt.

4. Javító, pótló és felvételi vizsgálatok leginkább a beiratási napokon lesznek, de a kiknek körülményeik engedik, az intézet igazgatósága addig is kész elfogadni a vizsgálatra jelentkezőket, természetesen, idejében tett bejelentés alapján.

5. Szolgatartói javadalom, vagy díjmentességért való folyamodványok szeptember 29-dikén délig az igazgatóhoz vagy a tanvezetőihez beadandók.

Székely-udvarhely, 1886. szeptember 3.

Szakács Mózes,  
igazgató.

### A közönség köréből. \*)

Tekintetes szerkesztő ur!

A »Brassó« 101-ik számának napi hirei között „Az intoleráns Románia” czim alatt az van mondva, hogy a bukaresti hatóság a magyar együletet 100 frank pénzbírságra ítélte azon hallatlan merényletért, hogy az imént emelt központi épületét fel merte írni „Bukaresti magyar egyület.”

Ez a hír tévedésen alapszik, mert a két év előtt megtörtént dolgot úgy tünteti fel, mintha az most történt volna.

Közelebbről társulatunk új épületének fennállása óta, a román hatóság részéről még eddig semminemű zaklatásnak sem voltunk kitéve. A két év előtti ügy annak idejében lapokban is közölve volt s most nem kívánom ismét felújítani.

Óhajtom, hogy minél kevesebb oly hír, főleg ha ez tévedésen alapszik, lásson napvilágot, mely a két nemzet között az ellenségeskedést növelheti, vagy az itt lakó magyarság között egyenlenséget idézhet elő.

Kötelességemnek tartottam ennnyit kijelenteni s kérem a t. szerkesztő urat, hogy b. lapjában ezt nyilvánosságra hozni sziveskedjék.

Tisztelettel maradtam a tek. szerkesztő urnak

Bukarest, 1886. szeptember 3-án

alázatos szolgálja

Bartalus János,  
ev. ref. pap, mint a bukaresti  
magy. társulat elnöke.

\*) Az ezen rovat alatt megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk..

\*\*) Az említett újdonságot Bukarestből kaptuk s csak így közöltük, feltételezván, hogy a tudósítás hiteles. Ha azonban ez csak tévedésen alapszik, hogy csak újdonságot tudunk közölni.

Szerk.

## Helyi és vidéki hírek.

**Munka a csizmadiaiknak.** A helybeli csizmadiaik számára végre érkezett valami munka. Bernfeld Mór honvédelmi miniszteri vállalkozó a miniszter közvetítése folytán hétezer — 7000 — pár bakancsot készített Brássóban, melynek anyaga már meg is érkezett. Ugy tudjuk, hogy páronként fizet egy frtot munkadíj fejében, a miből ványolásért 5 kr számitatik le. Bizony nem valami sok, de csak mégis jobb, mintha semmi sincs!

**Szoros határázár Románia ellen.** A földmivelés-, ipar- s kereskedelemügyi m. kir. miniszter, tekintettel arra, hogy ujabban Románia három kerületében hivatalosan konstatáltatott a keleti marhavész, az 1874. évi XX. t. cz. 13. §-a alapján elrendelte Romániával szemben a szoros határázárát s így sem élő állatok, sem nyerstermények Romániából be nem hozhatók. Honi bárczás juhokra nézve esetről-esetre külön engedély kérendő a minisztertől.

**A király ajándéka unokájának.** A sok ajándék közt, miket a kis Erzsi, a trónörökös leánykája harmadik születésnapján kapott, volt a király ajándéka is. Ez egy kis igen csinos phaeton, melybe egy számár van fogva. A laxenburgi parkban a leánya már sétakocsizást tett, persze dajkái felügyelet alatt a kevély fogaton.

**Turóczy Terézke,** Turóczy Adolf pénzügyi főtanácsos és fővámigazgató 20 éves korában elhunyt leányának temetése 7-én délután 5 órakor nagy és válogatott gyászoló közönség jelenlétében ment végbe. Számos országgyűlési képviselő, magas rangú hivatalnok, de kivált igen diszes hölgy-közönség, a fővámhivatal tisztikara és a „Hungaria” csónakázó egyesület tagjai testületileg jelen voltak a gyászszertartásnál, melyet Szász Károly ref. püspök végzett fényes segédlettel. Szász Károly egy ezen alkalomra írt remek költeményével vezette be ékes beszédjét, mely az emberi érzelmek legbensőbb hurjait érintette. A mély benyomást tett beszéd után számos szebbnél-szebb koszorúval borított koporsó az Entreprise diszfogatán a sírhoz szállítottatott s itt Szász Károly rövid búcsuztatója után elhantoltatott.

**A bolgár fejedelem és a temesvári ifjak.** — A temesvár-józsefkülvárosi magyar ifjuság táviratilag is kifejezte azt a rokonszenvet, melylyel a magyarok Sándor fejedelem iránt viseltetnek. A távirat így hangzik: „Üdvözljük a honába visszatért fejedelmet. Az igazság győzött. Több temesvár-józsefkülvárosi magyar ifju. Egy másik táviratban Zichy Jenő grofot

kérték föl, hogy az üdvözlő táviratot a fejedelemmel közölje.

**Sikkasztó városi tisztviselők.** Karánsebesen a községi pénztárnál nagy visszaéléseknek jöttek nyomára. Egy ellenőrző-bizottság nagy erélylyel rostálja a tisztátalan állapotokat s eddig már Uskattu szenátort, Peja Pál ellenőrt, Serbu Tódor pénztárnokot s helyettesét, Sugrav Konstantint függesztették föl állásuktól. A vizsgálatot folytatják.

**Golyóval megszakított — mézeshetek.** Frankfurtban egy szép fiatal asszony lőtte magát agyon, ki csak nemrég lett asszonygyá. Legszebb ruháját öltötte föl, gyémántjaival diszítte magát, aztán boudoirjába ment s revolvergolyót lőtt jobb fulén keresztül agyába. Az okot nem tudják,

**Königgrätzi epizód a Svábhegyen.** Meghaty jelenet folyt le 4-én délután a Svábhegyen. A Budapestben időző porosz tisztek közül néhányan polgári ruhában öltözve kirándulást tettek egy kies nyaralóhelyre s ott találkoztak egy fellábu koldussal, kinek mellén az érempénz mutatta, hogy nyomorát minek köszönheti. Az egyik porosz tiszt meg is szólította: „Hol vesztette el a lábát?” — A koldus csak annyit felelt: „Königgrätznel.” — A tisztek némileg megkapottan néztek egymásra, mire a kérdő azt mondotta: „Én is ott voltam.” S eszel tíz forintot adott a szegény bégának.

**Banditák által elfogott érsek.** Atheni lapok szerint az ősz elassonai (Macedonia) érseket görög banditák elfogták s 100,000 frank váltságdíjat követelnek érte. Salonichiból azonban sürgőnyzik, hogy a porta rögtön 600 emberből álló csapatot küldött a banditák után, mely utól érte őket. A banditák védelmezték magukat s mindkét részről több halott és sebesült esett áldozatul. A banditák kezéből az érseket sikerült kiszabadítani.

**Amerikaiasan.** Chicagóban nyolcz anarchistát halálra ítélték. A városi színház igazgatója épen egy szenzációs darabot adat elő. Ajánlatot tett a hatóságnak, hogy megkíméli az igazságszolgáltatást a költségtől, melybe a nyolcz kivégzés kerül, s a mi — fejenként 500 dollárt számítva — 4000 dollárt tesz. Magára vállalta ugyanis, hogy nyolcz napon át minden este egy-egy elítéltet végeztet ki az ötödik ténjének, az akasztást a chicagói hóhérral fogja végeztetni. Továbbá mind a nyolcz előadásra páholyokat bocsátot a hatóság rendelkezésére. Nem kevésbé volt meglepetve a derék igazgató ur, mikor értesült, hogy

a hatóság visszautasította ajánlatát, melyet pedig ő oly természetesnek és a községi pénztár számára oly jövedelmezőnek tartott.

**Kirándulás Párizsba.** Mint már említettük a m. kir. államvasutak városi menetjegy irodája (Budapest Mária Valeria-utca Hungaria szálló) f. hó 18-án Budapestről társas kirándulást rendez különvonattal Párisba. Indulás szeptember 18-án este 10 órakor; érkezés Párisba szeptember 21-én este 8 órakor. A visszautazás Párisból feloszolva történik. A kirándulási menetérti jegyek árai programmszerű ellátással és elszállással I. oszt. 190 frt, II. oszt. 150 frt. Ellátás és elszállás nélkül I. oszt. 115 frt, II. oszt. 85 frt. A jegyek Franciaországban 30 és a többi vasutakon 45 napig érvényesek. Vidékiek részére a m. kir. államvasutak és oszt. állam vasut állomásairól a különvonatu menetértijegy felmutatása mellett Budapestig s vissza szóló 50%-al mérsékelt 45 napig érvényes menetértijegyek fognak kiadni. Előjegyzések említett irodában csak bezárólag f. é. szeptember hó 14-ig fogadtatnak el, hol részletes programok is díjmentesen kaphatók.

**Törvényszéki csarnok.** A brassói kir. törvényszék mint II-od fokú bíróság által 1886. évi szeptember 9-én tartandó nyilvános bűnügyi ülésben előadtnak az alábbi ügyek: Serbán Danile Maria ellen becsületsértésért. Beleas Antonné ellen könnyű testi sértésért. Dragomir Trandafir ellen becsületsértésért; Zacharie G. Juon ellen tulajdon elleni kihágásért; Onia Dudor recte Marku ellen könnyű testi sértésért; Balanu G. Vasilie és társai ellen tulajdon elleni kihágásért; Bosch Márton ellen becsületsértésért; Gross Katalin ellen becsületsértésért; Mieszkas János ellen becsületsértésért; Piltia Nicolae ellen becsületsértésért; Magdó János ellen könnyű testi sértésért; Roska Petru ellen könnyű testi sértésért; Kalderár Nikolae és társai ellen becsületsértésért; Junku Pável Pável ellen tulajdon elleni kihágásért; Boboja George ellen becsületsértésért.

### Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1886. szeptember hó 7-én.

|                              |            |             |
|------------------------------|------------|-------------|
| Római papírpénz a 20 frankos | 8.70 vétel | 8.72 eladás |
| ezüstpénz a 20               | 8.66       | 8.70        |
| Napoleon d'or (aranypénz)    | 9.98       | 9.99        |
| Török lira                   | 11.26      | 11.28       |
| Arany                        | 5.86       | 5.88        |
| Orosz papírrubél             | 122.—      | 122.25      |

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:  
Szerényi Lószef.

# H I R D E T M É N Y E K.

Sz. 3999./1886. polg.

(386) 1—1

## Hirdetmény.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszék részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az 1874. évi XXXV-ik törvénycikket módosító 1886. VII. törv.-cikk alapján néhai segesvári volt közjegyző Horsa Ágoston utáni közjegyzői levéltári összes ügyiratok segesvári kir. közjegyző Gross Károlynak, és volt medgyesi közjegyző Maager Józseftől átvett hasonló összes ügyiratok medgyesi kir. közjegyző dr. Novák Rezsőnek további szabályszerű kezelés végett átadattak.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszéknek 1886. augusztus 16-án tartott üléséből.

Br. Apór Zoltán,  
h. elnök.

Zöld,  
jegyző.

Szám 442./1886. számv.

## Árlejtési hirdetmény.

A sepsi-szentgyörgyi magy. kir. állami méntelep homoródi (Kőhalom mellett), sepsi-szentgyörgyi és deési osztályainak az 1886. év november hó 1-jétől az 1887. év október hó végéig terjedő időre szükségeltető élelmezési cikkek biztosítása céljából, a Seps-Szentgyörgyön f. évi szeptember hó 1-én kelt és kibocsátott hirdetményvel közzétett alhaszonbérleti feltételek alapján, kenyér, zab, széna, alom- és ágyszalma, kemény tűzifa és petroleum szállítása iránt Seps-Szentgyörgyön a méntelep számvevősegi irodájában folyó év szeptember hó 27-én délelőtt 10 órakor, írásbeli ajánlatok tárgyalása fog megtartatni.

A szállítási szerződések, illetve feltételek helyben a méntelep parancsnokságánál megtekinthetők, v. innen kikérhetők.

Sepsi-Sztgyörgy, 1886. szept. 1.

(387) 1—3 A magyar királyi álladalmi méntelep parancsnokságától.

1732./1886. polg. számhoz.

## Árverési hirdetmény.

Alólírt bírói kiküldött ezennel közhírré teszi, miszerint a köhalmi kir. járásbírósnak 1885. évi 1119/1885. polg. számú kiküldő végzése folytán a köhalmi takarékos és előlegezési szövetkezet végrehajtató sörénységi Schusztér Pál h. sz. 123. a társai végrehajtást szenvedők ellen 100 frt járulékaik iránt kielégítés képen bíróilag lefoglalt és 333 frtra becsült ingóságok a köhalmi kir. járásbírósnak, 1886. évi 1732. pol. számú végzésével 100 frt tőke, ennek 1882. évi január hó 1-től járó 8% kamatai s eddig összesen 37 frt 30 krban megállapított költségek iránt a további kielégítési végrehajtás elrendelése.

Ennek folytán az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében végrehajtató írásbeli jelentkezésére, a vonatkozó végrehajtási jegyzőkönyvi alapján végrehajtató foglaltató és felül foglaltatók javára is, a mennyiben ezek is árverési jogot nyertek volna, tekintettel az idézett t.-cz. 103. §-ára, az árverésnek Sörénység községében végrehajtást szenvedők lakásán, leendő megtartására határnapul 1886. szeptember hó 14-ik napjának délelőtti 10. órája tűzetik ki a mikor a bíróilag lefoglalt következő ingóságok u. m.: 1. Schusztér Pál és Sáránál hrsz. 124. két darab kecske és két drb. fél éves malacz. 2. Schusztér Mihály és Sáránál hrsz. 149. három drb. hámos ló. 3. Schusztér Pálnál hrsz. 83. egy pár 6 éves jármásokor a legtöbbet ígérőknek az idézett t.-czikk 108. §-ában megállapított feltételek mel-

lett készpénzért szükség esetén a becsárláson alól is el fognak adatni.

Egyszersmint felhívtnak mindazok, kik az elővezetett rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését, megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés kezdetéig alólírt kiküldöttél vagy

írásban beadni avagy pedig szóval bejelenteni tartóznak, különben a később beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.

Kőhalom, 1886. augusztus hó 19-én.

(385) 1—1 Bokor András,  
bírói kiküldött.

## Jonescu J. D. és Mavrodin St.

### komikus énekelőadásai

(382) 2 3

csütörtökön megkezdődtek s naponként folytattnak

### az „UNIO” szállodában.

Minden nap új műsor. Rendkívül élvezetes ugy férfiaknak, valamint nőknek.

A műsor áll solodarabokból, duettekkel és kis bohózatokból.

Kezdet esti 8 órakor.

Belépti díj személyenként 40 kr.

## Szifgyártó üzlet.

A néhai Szele István szifgyártó mestertől hátra maradt áruk nagyon jutányos áron készpénz fizetés mellett eladatnak. Készletben vannak: legjobb minőségű új hámok, prits, nyereg, francia és más fajta gyeplők, lovagló kantár, többféle lekötők, ostorok, korbácsok, többféle kutya-nyakravalók, nyaktáskák, iskola-táskák és többféle apróságok, melyek egyenként, vagy együttesen eladatnak.

Bolthelyiség: Nagy-utca 497. szám.

(380) 3—3